

Llistat de serveis exclusius per als socis de l'Associació Professional de Músics de Catalunya MUSICAT. Aquests serveis s'afegeixen als que ofereix la Unió de Músics de Catalunya a totes les entitats que hi estan federades.

Per accedir a aquests serveis cal disposar el carnet de l'any en curs.

Serveis professionals

INFORMACIÓ

- Subscripció gratuïta a la revista l'Instrument
- Borsa de treball
- Anuncis no comercials gratuïts
- Web informativa

GESTIÓ LABORAL

- Altes i baixes en el règim general de la S.S.
- Altes d'autònoms
- Nòmines
- Regulació laboral del personal auxiliar

GESTIÓ ADMINISTRATIVA

- Facturació dels serveis prestats
- Titularitat dels vehicles de transport
- Titularitat del material professional

COBERTURA D'ASSEGURANCES

- Responsabilitat civil fins a 1.000.000 d'euros per sinistre.
- Mort o invalidesa per accident (fins a 300.000 euros per víctima)

PROMOCIÓ

- Catàleg a internet
- Agenda del Club d'Amics dels Músics

ASSESSORAMENT JURÍDIC

- Gratuït en la consulta i estudi del cas

CONTRACTACIÓ

- Ofertes de treball de MUSICAT

EDICIÓ

- Sardanes i música impresa

ARXIU MUSICAL

- Sardanes
- Banc de Repertori "Ballem en Català"

Serveis per convenis

CORREDORIA D'ASSEGURANCES LLAPART

- Consultes gratuïtes
- Descomptes en assegurances d'instruments i material professional

FUTURADOR

- Plans de pensions i jubilació amb tractes preferencials

Jo sóc músic

Quantes vegades no haureu sentit, i fins i tot utilitzat, aquesta frase per dir que una cosa no us afecta i ni tan sols us interessa. Aquest tarannà atribuït als músics fa que aquesta expressió s'hagi convertit en un tòpic quan algú vol mostrar indiferència i despreocupació davant d'alguna qüestió: "jo sóc músic" equival a dir "això no va amb mi" o "me'n rento les mans".

No sé si ens ho mereixem del tot, però alguna culpa devem tenir els músics que la societat i l'administració ens deixi de banda, com si els interessés ben poc la nostra feina, tal com fem nosaltres amb la majoria de les coses. Aquesta actitud ens ha portat a ser, ara per ara, un dels col·lectius professionals amb més carències. Sense anar més lluny, avui he vist a les notícies de la televisió que els porters de discoteca volen regularitzar la seva situació professional. En canvi nosaltres tan sols sortim a la televisió quan ens exclouen del Consell de les Arts. O, amb una mica de sort, apareixem en el fons d'una imatge en alguna entrega de premis o en alguna festa o inauguració. És que ningú s'ha preguntat si aquell músic que està tocant en aquests actes està treballant? Ningú s'ha fet la reflexió que segurament algun dia aquest músic estarà malalt o es farà gran per pujar als escenaris? O que, amb l'actual situació de crisi, es quedarà sense aquesta feina? La meua pregunta és si els mateixos músics ens ho hem plantejat mai. Crec sincerament que, en molts casos, la resposta és no. Altrament no s'entén que ens costi tant assumir els nostres deures com a professionals per tenir els mateixos drets que té qualsevol altre treballador.

Com ja sabeu, fa anys que MusiCat està fent una tasca informativa per explicar la manera correcta de contractar els músics. Doncs bé, ens trobem que hi ha agrupacions – i no poques – que renunciïn als seus drets com a professionals, deixant així sense credibilitat les nostres recomanacions.

A veure si al final resultarà que sortim a la televisió per ser el primer col·lectiu que va en contra dels seus propis interessos... Tant de bo m'equivoqui.

Josep Reig i Canals
President de MUSICAT

Joaquim Vayreda, 65, ent.D
17001 Girona
T. 972 218 689 Fax 972 233 271
sindicat@musicat.cat www.musicat.cat

Junta directiva

President: Josep Reig
Vicepresident: Josep Ramon Prats
Secretari: Josep M. Mascarell
Vocals: Antoni Mas, Àngel Puertas,
Susanna del Saz, Miquel Clapés i Pep Puigdemont
Administració: Anna Franco, Júlia Cano, Roser Parés
i Jessy Mesa.
Atenció al soci: Marga Castañer i Elisabet Taberner.
Comunicació: Lluïsa Massó

Ari

BLACK MUSIC FESTIVAL: EL COLOR DE LA MÚSICA

El festival de música negra de primavera a Catalunya

Del 7 al 28 de març, Salt i Girona han tornat a acollir el Black Music Festival, un festival en què es barregen el passat i el present de la música negra, des del blues i el rhytm'n'blues fins al hip hop, passant pel soul, el reggae, l'ska o el funk, de casa i de fora. Un festival adreçat a un públic de totes les edats, que vol demostrar que la música negra encara és la font de gran part de la música actual i que té, per tant, un futur inmillorable.

Una mica d'història

El Black Music Festival és l'evolució del 1er Festival de Blues de Salt que es va celebrar l'any 2002 i que l'any següent es va convertir en el primer Black Music Festival. Els organitzadors partien de la idea que el blues, juntament amb el jazz, és la música negra o afroamericana per excel·lència, que és a l'arrel de gran part de la música que es fa actualment. Aquest enfocament general ha permès al Black Music Festival consolidar-se any rere any, amb la participació d'una gran quantitat d'artistes i la garantia d'un segell de qualitat. Des d'aleshores han passat pel BMF artistes internacionals de la talla de Jhonny Winter, Javier Vargas

(2003), John Mayall, el grup californià Tower of Power (2004), Chuck Berry, Billy Preston (2005), Sam Moore, Alvin Lee (2006), Ike Turner (2007) o Spin Doctors, Maceo Parker i James Taylor Quartet (2008). Això sense comptar la gran quantitat de músics autòctons que han trepitjat els escenaris del festival, com Asstrio, Llibert Fortuny, Big Mama & Joan Pau Comellas, Fito & Fitipaldis, August Tharrats Trio, Dani Nel·lo, Dr. Funkenstein, The Dirty Club, Rock'n'roll brothers, Rom Candela, Pi de la Serra i un llarg etcètera d'estils musicals molt variats.

Els objectius

Els organitzadors del Black Music Festival, La Mirona de Salt i RGB Management, tenen clar quins són els objectius. D'una banda, i de manera general, donar a conèixer el gran ventall de músiques d'origen afroamericà del segle XX, que ja ha esdevingut patrimoni de la humanitat. D'altra banda, ser el festival de referència de les comarques gironines, pel que fa a música popular contemporània; ser la referència catalana dels festivals dedicats a la música negra (soul, funk, blues i els seus derivats) i

finalment, esdevenir el festival més important del sud d'Europa en el seu gènere. Per aconseguir-ho, el festival integra tant artistes novells com consagrats, creant un punt de trobada entre artistes internacionals i artistes estatals i catalans. Seguint aquesta filosofia, es programen actuacions en diferents espais de petit format alhora que es realitzen actes multitudinaris amb artistes de gran convocatòria en espais com La Mirona o L'Auditori. El festival s'adreça a un públic el més eclèctic possible, de totes les edats, tant especialitzat com popular, gràcies a una programació dirigida a diferents sectors

Gnaposs

musicals. Finalment, el Black Music Festival vol contribuir a potenciar les actuacions musicals en directe.

Black Music Festival 2009

Aquest any el festival s'ha fixat un pressupost "de contenció" que ha augmentat tímidament en relació al de l'any anterior. Segons paraules del responsable Jordi Planagumà "aquest no és un any per a grans empenes, però tampoc per fer passos endarrere". Amb tot i això s'ha presentat un cartell remarcable i el balanç és molt positiu. Els dos caps de cartell han estat Bill Wyman's Rhythm Kings, formació del que va ser baixista dels Rolling Stones fins al 1993 i Living Colour, banda pionera en la fusió de metal, funk, soul, jazz, hip hop i punk rock, una amalgama que fou etiquetada com *crossover*.

A banda d'aquests dos grups, un dels plats forts del festival ha estat l'actuació de La Mala Rodríguez, que va presentar el directe de la gira especial per a sales que està realitzant i que suposa un retorn al format clàssic del rap.

També han actuat en aquesta edició artistes com Txell Sust, Cris Juanico & Original Jazz Orquestra del Taller de Músics, la rapera Arianna Puella, Ursula 1000, Just 4 Fun, The Dirty Club, Radical

Txell Sust

Animal Beat (ex La Suite Mosquito), Urban, Calaveras.8, Grateful Blues, La Perla Negra, BMF's Blues Combo i Gnaposs.

Les actuacions s'han realitzat en diferents espais de Girona i Salt.

Just4 Fun

Black Music & Films

Una de les activitats paral·leles del festival que es va consolidar definitivament l'any passat és el Black Music & Films, un cicle de documentals relacionats amb la música negra que aquest any portava el subtítol Black Power & Civil Rights. El missatge del soul i el funk. Al llarg del mes de març s'han projectat tres films al cinema Truffaut de Girona. El primer, *Down to earth* és un documental del periodista i cineasta català David Moreau que va viatjar a Memphis per mostrar la connexió entre el soul dels anys 60 i el moviment pels drets civils. Un altre documental, *Movin' on up. The Music & Message of Curtis Mayfield & Impassioned* recull la trajectòria musical de Curtis Mayfield i el compromís de la seva música amb el moviment de lluita pels drets civils. Finalment, *Soul to Soul* de Denis Sanders és el film d'un concert que va tenir lloc a Accra (Ghana) el 1971 per commemorar el 14è aniversari de la seva independència i que va aplegar 100.000 persones per escoltar Ike i Tina Turner, Wilson Pickett, The Staple Singers, Les Mc Cann o Santana.

Les sessions van ser presentades pel director del cicle, Joan Pérez, traductor de "La gran enciclopedia del blues" (Robin Book/Ma Non Troppo), baterista, melòman i activista de les músiques negres.

Showcase: So Motown

El Black Music Festival s'ha volgut afegir a les celebracions del 50è aniversari de la històrica discogràfica americana Motown i el 28 de març va programar un *showcase* –un concert breu comentat– amb el nom de *So Motown: estil i fonaments* dirigit per Gnaposs unes hores abans que el guitarrista i la seva banda tanquessin aquesta edició del Black Music com a teloners dels nord-americans Living Colour a La Mirona.

L'objectiu del *showcase* ha estat intentar explicar la fórmula amb la qual Motown, creada per Berry Gordy el 1959 a Detroit va dominar les llistes d'èxits durant els anys seixanta, amb una nòmina d'artistes increïble: Marvin Gaye, Supremes, Stevie Wonder, Jackson 5, Four Tops...

El Black Music Festival ha comptat amb el suport d'Institucions com la Diputació de Girona, l'Ajuntament de Salt i el Departament de Cultura de La Generalitat, i dels mitjans de comunicació M80 Ràdio, El Punt i TV Girona.

Lluïsa Massó

Cris Juanico

EL CONSERVATORI DE GIRONA INAUGURA L'ANY ALBÉNIZ AMB LA SETMANA CULTURAL

Els concerts serveixen per inaugurar el piano Steinway&Sons que el Conservatori ha adquirit recentment

Amb motiu del centenari de la mort d'Isaac Albéniz, nascut a Camprodon, el Conservatori de Girona, que porta el seu nom, va organitzar, del 9 al 15 de març, la Setmana Cultural d'enguany al voltant de la figura d'aquest compositor.

D'entre les diferents activitats que van tenir lloc, destaquen tres conferències i tres concerts centrats específicament en la figura d'Albéniz i adreçats al públic en general. Les conferències van anar a càrrec del musicòleg Joan Gay, el pianista Miguel Ituarte i el professor de viola i llicenciat en medicina, Joan Fèlix. Pel que fa als concerts, cal destacar el *Concert commemoratiu de piano* a càrrec dels alumnes i professors del Conservatori, el *Concert commemoratiu de cançó, amb cançons d'Isaac Albéniz a càrrec dels alumnes de cant del Conservatori* i el *Concert commemoratiu de música de cambra* que va oferir arranjaments d'obres d'Isaac Albéniz per a diferents formacions cambrístiques, també a càrrec dels alumnes del conservatori.

Una altra novetat va ser el *Curs intensiu per a instruments de vent metall* obert a alumnes de les comarques de Girona, que va tenir lloc durant tot el cap de setmana i va finalitzar amb un concert a l'Auditori Viader. D'altra banda, el Conservatori va organitzar diferents activitats per als més petits, per la qual cosa va comptar amb la col·laboració de Xavi Lozano, conegut com "L'atrapasons" arran de les seves intervencions al Canal 33, i del percussionista Nan Mercader.

Un altre fet destacable és que el Conservatori va aprofitar la Setmana Cultural per inaugurar un piano Seteinway&Sons, model B, que va adquirir recentment. Es tracta d'un instrument especialment valuós des del punt de vista musical i és el primer piano de concert de qualitat amb què compta el centre. Actualment, la ciutat de Girona només disposa de dos pianos com aquest en espais públics. L'altre és a l'Auditori Viader de la Casa de Cultura.

El director del Conservatori, Carles Lama, el director acadèmic, Salvador Paron i la secretària acadèmica, Tània Parra, al costat del piano Seteinway&Sons inaugurat en ocasió de la Setmana Cultural.

Titon Frauca

LA MEZZOSOPRANO TITON FRAUCA COMMEMORA ELS 25 ANYS DE CARRERA

La mezzosoprano gironina Titon Frauca ha celebrat vint-i-cinc anys de carrera dalt dels escenaris amb una sèrie de concerts en què interpreta, en clau jazzística, obres d'autors del segle XX: Poulenc, Legrand, Weill, Gershwin, Ginastera i Montsalvatge. En aquest espectacle, Titon Frauca està molt ben acompanyada pel trio format per Joan Sadurní, pianista i amic de tota la vida que l'ha ajudat a preparar el repertori, Enric Canada (bateria) i Pere Coma (contrabaix). Titon Frauca va fer el seu primer concert ara fa vint-i-cinc anys, al bar del Teatre Municipal de Girona, acompanyada al piano per Miquel Sunyer. A partir d'aquí, inicia una intensa carrera com a solista especialitzada en recitals amb piano, que la porta a actuar en escenaris com el Hubbard Hall de Nova York (1992), The American Club de Hong Kong (2001), o el Centro Cultural de España a Lima (2005). A partir de 1988, combina la seva carrera com a solista amb la d'interpretació teatral i entra a formar part del grup Quartetto da Cinque amb el que estrena espectacles tan suggerents com *Premoderns*, *Quartetto da Cinque canta Beatles* o *Quartetto a la carta*. El seu extens repertori abraça propostes que van del preclàssic a la música contemporània. Fruit del seu gust i la seva preferència per la música espanyola i francesa, ha realitzat nombrosos concerts interpretant obres de Manuel Falla, Enrique Granados, Frederic Mompou, Xavier Montsalvatge, Francis Poulenc, Eric Satie, Maurice Ravel, o Claude Debussy. Últimament ha participat en dos espectacles musicals de Xavier Albertí: *Pinsans i cadeneres*, amb text de Narcís Comadira, que, després de passar pel Festival de Barcelona Grec 2008, va viatjar a Mèxic el passat mes d'octubre per participar al Festival Internacional Cervantino i *Crónica Sentimental de España*, que presentaran a Buenos Aires aquest any.

El trio format per Enric Canada,
Pere Coma i Joan Sadurní

LA DIPUTACIÓ DE GIRONA CREA UN FONS DE COOPERACIÓ CULTURAL

2.300.000 Euros aniran als ajuntaments i 60.000 Euros seran per als consells comarcals

La Diputació de Girona ha unificat les set línies d'ajudes existents fins ara per a cultura, amb la creació d'un Fons de Cooperació Cultural que aquest any 2009 distribuirà 2.360.000 euros entre els municipis gironins. Entre les línies d'ajudes que s'han unificat, figuren les subvencions als ajuntaments per a activitats culturals, les que es destinaven a programacions estables d'arts escèniques i música i les del catàleg *Escènics* d'arts en viu. Segons declaracions del vicepresident i diputat de cultura de la Diputació, Roger Zamorano, l'objectiu del Fons de Cooperació Cultural és garantir que els governs locals disposin d'un instrument regulador per al finançament ordinari que els garanteixi una major estabilitat i equilibri en la gestió de les polítiques culturals i contribueixi a maximitzar la rendibilitat dels seus propis recursos. La intenció és que el Fons sigui una veritable "finestreta única" per atorgar els ajuts destinats a programació cultural. D'altra banda, el Fons permet reduir de manera significativa els tràmits administratius de les subvencions entre els governs locals i la Diputació.

La distribució de les ajudes, en el cas dels consistoris, es farà prenent com a base una quantitat fixa per municipi i una quantitat variable en funció del nombre d'habitants, la capitalitat i les obligacions reconegudes en matèria de cultura. Pel que fa als Consells, es tindrà en compte el número de municipis.

L'ajuntament que rebrà més diners és el de Girona, amb 185.958,59 euros. Els menys dotats comptaran amb una mitjana de 4.000 euros. De moment, segons la Diputació, ja s'hi han acollit 60 municipis. Els ajuntaments tenen temps fins al 15 d'abril per presentar les seves memòries; un cop aquestes hagin estat validades, ja rebran el 50 per cent de l'aportació adjudicada per poder finançar el més aviat possible les activitats programades en els primers mesos de l'any.

Les subvencions del Fons són compatibles amb l'obtenció d'altres subvencions, ajudes, ingressos o recursos per a la mateixa finalitat, procedents de qualsevol administració o ens públic o privat, nacionals, de la Unió Europea o d'organismes internacionals. La suma de les subvencions compatibles amb la de la Diputació de Girona en cap cas no pot superar el cost total de l'activitat subvencionada.

Roger Zamorano en la roda de premsa de presentació del Fons de Cooperació Cultural

“CANTO SENSE VERGONYA”, UN CONCERT PER PROMOCIONAR LA MÚSICA EN CATALÀ.

Musicat se suma al projecte i facilita informació sobre els aspectes legals de la música a tots els grups que hi participen

L'any 2005, coincidint amb l'arrencada de la campanya “Dóna corda al català” i amb motiu de la diada de Sant Jordi, es va celebrar a Lleida la primera edició del concert “Canto sense vergonya”, una iniciativa que va comptar amb la participació de tres grups de músics joves i que va cloure l'actuació de Lo Beethoven, músic lleidatà autor del “Rock de la pera llimonera”, composició guanyadora de la categoria de rock&roll de la campanya “Ballem en català” que MusiCat va impulsar, amb el suport de la Secretaria de Política Lingüística de la Generalitat, per incentivar la creació de música ballable en català.

Des d'aleshores ençà, el concert “Canto sense vergonya” s'ha vingut organitzant a Lleida any rere any, als voltants de la diada de Sant Jordi, amb l'objectiu de fomentar l'ús del català i de l'occità en la música feta per joves i donar l'oportunitat a aquests grups d'actuar en un espai de qualitat. Al llarg d'aquestes quatre edicions, la participació ha anat augmentant: l'any 2006 hi van participar vuit grups, el 2007, onze i l'any passat hi van participar quinze formacions. Aquest any hi ha dinou grups inscrits.

Les bases d'aquest concert són ben senzilles: no té caràcter competitiu, la participació dels grups és desinteressada i els temes han de ser en català o en occità. No hi ha cap altra condició: està obert a tot tipus de formacions musicals, sense restricció d'estils, d'edat o de lloc de procedència.

Una de les novetats que es van incorporar l'any passat és la col·laboració de Lleida TV que, a part d'incentivar la participació mitjançant espots promocionals del concert, va emetre set programes d'uns 30 minuts de durada, de promoció de la música en català, estructurats en entrevistes amb els grups que participaven al concert, a partir de master class amb Parrot, Moné, Roger Mas o Natxo Tarrès (Gossos), Manu Guix i Joan Masdéu (Whiskyn's). Els programes van ser presentats per Carles Gómez (vocalista de Lexu's). També es va enregistrar el concert sencer i es va editar un programa especial, de dues hores de durada, amb el millor de l'actuació de cada grup. Paral·lelament, Segre Ràdio va emetre la versió radiofònica de tota aquesta programació. Aquest any 2009 s'arriba a la cinquena edició amb dinou grups participants, fet que dóna compte de la consolidació definitiva de la iniciativa. El concert, que reunirà uns 150 músics, es celebrarà els propers dies 25 i 26 d'abril, al Cafè Teatre de l'Escorxador, de Lleida. La durada prevista és de 10 hores.

La roda de premsa de presentació es va fer el dia 11 de març i va comptar amb la presència del delegat del Govern a Lleida, Miquel Pueyo, i el secretari de Política Lingüística, Bernat Joan, a més de la participació del músic Pep Sala.

Els 19 grups participants pertanyen fonamentalment al Segrià, l'Aran, les Garrigues, la Noguera, la Segarra, l'Urgell i el Pla d'Urgell. Cinc d'ells representen centres d'educació secundària (dos de Lleida i un de Mollerussa, Seròs i Vielha); quatre ja disposen de discos al mercat i vuit ja han participat en alguna de les edicions anteriors del Canto Sense Vergonya. Les edats dels músics que passaran pel concert es situa entre els 13 i els més de 40 anys.

Pel que fa als estils representats en el concert, dos grups són corals, quatre fan cançó d'autor, nou interpreten pop i rock (en un ventall que va de l'acústic al heavy) i els quatre restants fan ska, rumba, reggae, mestissatge, etc. Com l'any passat, Lleida TV emetrà, tots els dissabtes, a partir del 14 de març, una sèrie de programes, conduïts per Carles Gómez, cantant de Lexu's, que serviran per presentar els grups participants, sota el format de master class, que seran impartides pel músic Pep Sala, el saxofonista Pep Poblet, Oriol Ribes (guitarrista del grup Filippo Landini), Virgínia Martínez i Oriol Saltor (veu i guitarrista del grup La Puerta de los Sueños), entre altres. Aquest format master class busca afavorir el contacte dels joves entre ells mateixos i també amb músics professionals, que els poden aportar experiència i assessorament musical. També s'emetrà un programa especial de dues hores de durada, amb el més destacable dels dos dies de concert. Tots aquests programes tindran diverses reemissions, així com una versió radiofònica que emetrà Segre Ràdio.

Aquest any es farà la prova (amb amplada de banda limitada) de retransmetre el concert íntegre i en temps real, a través d'Internet. La intenció és retransmetre els futurs concerts amb un accés molt ampli, per tal que es puguin seguir des de qualsevol lloc del món, via Internet. La retransmissió de proves d'enguany es podrà seguir des del web www.segre.com.

Una altra novetat del 2009 és la participació de MusiCat, que se suma al projecte per facilitar informació a tots els grups sobre els aspectes legals de la música (contractació, drets d'autor, etc.).

Cartell Promocional

SÍLVIA PÉREZ + RAVID GOLDSCHMIDT = LLAMA

Una deliciosa combinació de dos instruments: la veu i el hang

"Llam", en hebreu, significa mar i "llama" és una expressió d'aquest idioma que s'utilitza per indicar que la direcció que es segueix coincideix amb l'ubicació del mar. Ara, aquesta paraula també dona nom al duet format per la catalana - palafrugellenca - Sílvia Pérez i l'israelià Ravid Goldschmidt, un projecte que uneix el so rodó del **hang** amb la veu extraordinària d'aquesta cantant versàtil i sorprenent que es coneix sobretot per ser integrant del grup Las Migas o per les seves col.laboracions amb Refree, però que també cultiva el jazz com demostra el treball *We Sing Bill Evans* (Fresh Sound New Talent, 2008) amb Joan Díaz Trio o les col.laboracions amb Llibert Fortuny o amb la Big Band de Perico Sambeat. El duet va actuar a l'Auditori de Barcelona, dintre del Festival de Percussió de Catalunya, el passat mes de febrer. *Llama* és també el nom d'un magnífic àlbum enregistrat en directe. L'altre integrant del duet, el percussionista Ravid Goldschmidt, va abandonar el seu país per dedicar-se a l'estudi i manufactura del **hang** fins a desenvolupar una tècnica única en la seva interpretació i convertir-se en un autèntic mestre d'aquest instrument gairebé desconegut. Afincat a Barcelona des de 2004, ha gravat diversos discos de la seva pròpia autoria i realitza col.laboracions musicals amb artistes de reconegut prestigi.

El “hang”, un instrument de percussió suís

Encara que soni a xinès, la paraula hang significa “mà” en el dialecte de Berna, Suïssa, país en què va neixer l’any 2000, fruit de les investigacions realitzades pels seus inventors, Felix Rohner i Sabina Schörer, creadors d’instruments de Panart Company. És el producte d’un estudi exhaustiu portat a terme sobre una àmplia col·lecció d’instruments de tot el món, com els gongs, els gamelan, els gatam, els tambors, les campanes, les serres musicals, etc. L’instrument es toca amb les mans i produeix sons per la ressonància de l’aire, molt semblants als de campanes o “steelpans” afinats harmònicament. La nota interna, en la part inferior de la volta, és la greu i quan es toca suaument dóna lloc a un canvi de to semblant al talking-drum. Al voltant de la nota central greu es troben de set a nou notes afinades harmònicament. Els hangs poden ser fabricats en més de 45 escales musicals diferents, segons la comanda del comprador. A més està constituït per diverses capes de metalls resistents i especials que garanteixen una llarga estabilitat de so. Una passada!! Podeu escoltar-lo i ampliar informació a www.hang-music.com/hang.php.

NOVETATS DISCOGRÀFIQUES

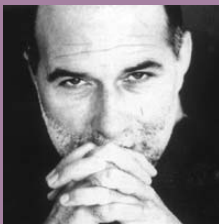

XAZZAR “HISTÒRIES DESENCANTADES”

Al cap d'un any de publicar el seu primer disc “Que no s'escapin els gossos”, Xazzar presenta un segon treball sota el mateix segell, Kasba Music.

“Històries desencantades” barreja la festa amb la reflexió. D'una part, la potència d'uns arranjaments que sonen a swing, a musical, a pop, klezmer, gipsy, rock o jazz. De l'altra, la delicadesa del món clàssic, que es deixa entreveure entre alguna corda de violí o algun acord de piano.

Xazzar té prevista una gira de presentació del disc per tot Catalunya.

JOSEP TERO “FRONTERES”

El cantautor de L'Escala, Josep Tero, ha presentat el seu nou disc a la sala Luz de Gas de Barcelona, dintre del festival Barnasants. “Fronteres” recull els diferents llenguatges de la cançó, barrejats amb la geografia més pròxima, de l'Empordà fins a Grècia, i el colorit del mar. En aquest treball, Josep Tero musica poemes, adapta cançons tradicionals i en compona d'altres. Cançons sense fronteres, amb el nexa comú del Mediterrani. El disc ha comptat amb la col·laboració de dues veus femenines de luxe: Maria del Mar Bonet i Marina Rossell.

THE GRUIXUT'S “NORMALITZEM EL ROCK'&ROLL”

Després de ser els guanyadors de l'edició anterior del concurs de maquetes Sona 9, The Gruixut's presenten el que serà el seu disc de debut. L'àlbum, que porta per títol el seu lema a favor de la normalització del rock'n'roll, pretén fer arribar el gruixudisme més enllà de les seves terres empordaneses. En aquest treball, que ha estat enregistrat als estudis MusicLan i mesclat a SoundClub, hi han col·laborat el també bisbalenc Jaume Pla de Mazoni o el cantautor Cesk Freixas. També hi ha posat una mica de “scratch” en Pau Guillamet (Guillamino).

MARTA BEL “ENTRE DOIS MUNDOS”

En aquest disc, la catalana Marta Bel ha volgut retre homentage a la música brasileira i construir un pont musical entre les dues cultures. Per fer-ho, s'ha envoltat de músics de gran qualitat. Danilo Pinheiro, guitarra, direcció musical i també composició, ja que el disc inclou dos temes propis, Jefferson Otto a la bateria, Dani Doctors al baix, William Acebedo a la percussió i Dave Pybus al saxo. Compta, a més, amb la col·laboració de Josep Soto (guitarra) i Manel Burgos (teclat). Una música relaxada, per escoltar, amb uns arranjaments originals interpretats en un estil propi i personal.

NOVETATS DISCOGRÀFIQUES

“DONES AMB NOM PROPÍ” : UN HOMENATGE A LA DONA

“Dones amb nom propi” vol ser un homenatge a la dona a través de la música. Aquesta iniciativa va sorgir del trio format per l'Albert Comaleras, en Francesc Ubanell i en Lluís Subiranas ‘Subi’ que, sota el nom de Produccions Fila6 Girona SL, pretenen reconèixer d'aquesta manera el paper social de la dona en cadascun dels rols que desenvolupa: la dona mare, la dona amiga, la dona treballadora, la dona estimada, la dona àvia... L'Associació de Músics per a noves Tendències (MUASS), una organització sense ànim de lucre, ha estat la impulsora i generadora de la idea. Produccions Fila6 s'ha ocupat de la producció executiva i s'ha encarregat de coordinar la vessant artística del projecte i dirigir l'equip de més de 30 músics que hi ha participat. El resultat ha estat un disc compacte format per 14 cançons i acompanyat d'un llibret. Totes les cançons estan interpretades per veus femenines. Catorze solistes, dues coristes i dos cors de nenes en són les protagonistes: Sílvia Pérez Cruz, Belén Pardo, Arianna Puello & Amparo Sánchez, Nina, Maria Teresa Noguera, Gemma Coma-Alabert, Mònica Lucena, Les Sixters, Mariona Fàbregas, Rosa Pou, el Cor de nenes del Taller de Música de Banyoles dirigit per Meritxell Roure i el Cor de nenes de Torroella de Montgri, Adriana Prunell, Marina Torres i Mercè Munné Cors, Anna Pérez, Sílvia Fuentes i Eva Trullàs. Els arranjaments s'han encarregat a diversos músics, que han tingut plena llibertat per treballar amb la seva interpretació personal. El resultat ha estat un treball original amb una gran riquesa d'estils i un gran ventall instrumental que pot variar d'un quartet de cambra a una secció de metall, d'un piano clàssic a uns instruments electrònics. Han arranjat les músiques Albert Comaleras, Francesc Ubanell, Joan Sadurní, Jordi Molina, Marc Mas, Santi Escura, Xavi Lloses i Xavi Molina.

Les peces han estat musicades per Albert Comaleras, Àlex Carbonell, Cati Planes, Enric Canada, Ferran Guillaumet, Francesc Ubanell, Ivó Oller, Joan Sadurní, Jordi Casas, Jordi Molina, Lluís Subiranas, Marc Mas, Rafael Rostey, Santi Escura, Xavi Anglada i el quartet de corda format per Fred Descargues, Ivo Dechkoff, Toni Mallol i Massimo Mameli.

Per fer possible el projecte s'ha comptat amb la col·laboració d'algunes empreses i institucions. Una bona part de les despeses generades pel projecte han estat finançades per organismes privats i públics com ara l'Institut Català de la Dona, la Diputació de Girona, Frillemena, Ramió Assessors i d'altres. La tria de cançons s'ha fet per criteris musicals i literaris, de manera que a la selecció final hi trobem temes en quatre idiomes: castellà, català, anglès i portuguès. El repertori fa un homenatge a la dona des de múltiples perspectives; des de la mort tràgica d'*Alfonsina* fins al realisme de *Roxanne*, on un home vol convèncer a una prostituta que deixi l'ofici.

El disc compacte va acompanyat d'un llibret amb pròleg de Rosa Regàs i comentaris de les cançons a càrrec de Marisa Ruiz.

LA SALUT DE LA SARDANA

El dia 11 de març, a la sessió del Parlament de Catalunya, una de les qüestions amb més punts a l'ordre del dia va ser la demanda al govern per part de CiU de potenciar la sardana. El conseller va replicar que, com en altres camps, tampoc hi ha una «política específica» per a la sardana sinó que es treballa en el conjunt de la cultura popular i tradicional, i va especificar que la salut d'aquesta depèn del dinamisme del mateix moviment sardanístic. En aquest sentit, va explicar que s'està treballant amb «reputats publicistes» per impulsar una campanya de promoció per modernitzar la imatge de la sardana.

La diputada Glòria Renom (CiU) va acusar el govern de no prestar prou atenció a la sardana, àmbit que mou unes 3.000 persones cada cap de setmana en els 283 aplecs anuals.

La sardana aèria de Deambulants a Figueres

L'ORQUESTRA COSTA BRAVA ESTRENA WEB

La Coblra Orquestra Costa Brava ha posat en marxa una nova web amb informació referent a l'orquestra i als seus components, calendari d'actuacions, dossier de premsa, discografia, àlbum de fotos i un resum de la història d'aquesta formació que va celebrar els seu cinquantè aniversari l'any 2006.

www.orquestracostabrava.com

WHISKYN'S PUNT I A PART

Després de més de disset anys ininterromputs als escenaris, vuit discos editats i més de cinc-cents concerts, Whiskyn's han decidit fer una aturada indefinida en la seva carrera. Aquest proper estiu faran la darrera gira de concerts en què repassaran la seva discografia amb una atenció especial als temes més emblemàtics. El grup va començar el 1991 la seva carrera musical sota el nom de Whiskyn's Cullons. Va ser amb el tercer disc, 'Lila', amb el nom del grup ja escurçat, que Whiskyn's va agafar força a l'escena musical del país. L'any 2007, coincidint amb el quinzè aniversari del grup, van publicar el que ha estat el seu últim treball, 'Reus-París-Londres'. Aquest 'punt i a part', en paraules del grup, coincideix amb la carrera paral·lela de Joan Masdéu, cantant i compositor de Whiskyn's. Justament, aquests últims dies, Masdéu ha estat a Moscou amb un nou espectacle de petit format en solitari, 'Miniatures', que prèviament ha presentat en algunes poblacions del Principat.

LA BANDA DEL YUYU S'HA CLASSIFICAT AL VILLA DE BILBAO

El grup gironí de rock La Banda del Yuyu s'ha classificat per a la segona fase del "XXI concurso pop rock Villa de Bilbao", un dels més prestigiosos a nivell europeu, que els portarà a tocar a la Sala Bilborock de Bilbao, on es celebrarà la final

el proper mes d'octubre. Al concurs es van presentar 1090 bandes d'arreu d'Europa, de les quals només es van classificar 30 a la categoria de pop-rock, 12 a metal i 6 a noves tendències. Els gironins optaran a un dels cinc premis de la modalitat de pop-rock, dotats entre 1.000 i 6.000 euros. La Banda del Yuyu és l'única banda que s'ha presentat cantant en un idioma que no és l'euskera, el castellà o l'anglès. Ho heu endevinat: canten en català.

DEU BUCS D'ASSAIG I DUES SALES DE GRAVACIÓ A LA MARFÀ DE GIRONA

La reforma de l'antiga fàbrica Marfà del barri de Santa Eugènia de Girona es veurà dotada amb fons extres de l'Estat, la qual cosa permetrà realitzar la rehabilitació en una sola fase i accelerar tot el procés. Està previst començar les obres aquest mes de març i es preveu acabar-les en el corrent de l'any 2010. El nou complex tindrà uns 3.000 metres quadrats i comptarà amb deu bucs d'assaig per a grups musicals i dues sales de gravació. El pressupost de la reforma s'eleva a més de 4 milions d'euros.

EL GRUP GIRONÍ THE PEPPER POTS DE GIRA PELS EEUU

The Pepper Pots fa una gira de nou concerts als EEUU per presentar al públic americà el seu segon disc "Shake it!". Un dels primers concerts d'aquesta gira ha tingut lloc a Austin (Texas), dintre del prestigiós festival "South by Southwest". La banda ha acabat de gravar el seu nou treball, "Now!" als estudis Musiclan (Avinyonet de Puigventós) i als Dubway Studios de Manhattan. Es tracta d'un disc produït pel novaïorquès Binky Griptite que comprèn estils musicals com el soul, l'ska, el rocksteady o l'early reggae dels anys 60. Aquests són alguns dels elements del seu nou directe que homenatja els grans artistes de la música negra. El proper mes de maig The Pepper Pots presentarà aquest treball a Girona.

The Pepper Pots

LA TERCERA TEMPORADA DE PIZZICATO TORNA AMB MÉS MÚSICA I DIDÀCTICA

El programa de TV que realitza el Conservatori Isaac Albènic de Girona ha començat l'any amb noves emissions que potencien la didàctica, la música i l'ús de les noves tecnologies.

El programa Pizzicato és una idea original de Carles Lama, director de l'Organisme Autònom, i forma part del seu projecte de fomentar l'àmbit de divulgació del Conservatori. Realitzat juntament amb TV Girona i emès a través de la xarxa de TV locals de Catalunya, compta amb la col·laboració de Lluís Brugués al guió i la presentació d'Elisenda Vidal. El Conservatori de Girona ha estat pioner a Catalunya en la realització d'un programa de televisió i l'any 2008 va ser finalista als premis Zapping de TV locals. D'altres Conservatoris, com el Municipal de Barcelona, ja han mostrat el seu interès en repetir la fórmula. Fins a aquest moment personalitats tan diverses com el sommelier Joan Roca, el violinista Gonçal Comellas o el periodista Emili Casademont han passat per *Pizzicato* per referir-se a diverses qüestions entorn la música. Habitualment, el programa també parla de músics gironins poc coneguts pel gran públic, com Salvador Dabau o Llorenç Pagans, però també s'ha referit a d'altres més populars, com Joan Carreras Dagas o el mateix Xavier Cugat.

LA PRINCIPAL DE LA BISBAL EXECUTARÀ EL CICLE ANUAL DE CONCERTS DE MÚSICA DE COBLA QUE ORGANITZA LA DIPUTACIÓ DE GIRONA

La Principal de la Bisbal ha estat seleccionada enguany per executar el cicle de 25 concerts que s'ofereixen als municipis de les terres de Girona. La Diputació de Girona d'ençà de l'any 1999 organitza el Cicle anual de Concerts de Música de Cobla que és obert a la participació dels ajuntaments de la demarcació.

El cicle de concerts estarà dedicat al Centenari de la Costa Brava.

Fundada l'any 1988, La Principal de la Bisbal ha vist néixer la Costa Brava i ha seguit la seva evolució fins arribar on és ara. La cobla, des dels seus inicis ha estat estretament lligada al litoral gironí i a les persones que l'han fet gran.

LÍMIT DEL TOTAL DE LES FACTURES DE DESPESES

A partir de l'1 de gener 2009, les factures de despeses no poden superar els 600 euros de base imposable (i no IVA inclòs, com fins ara).

600 euros de base imposable + 96 euros d' IVA = 696 euros import màxim de la factura.

Recordeu que les factures de despeses poden ser de material professional de compra o de lloguer (so, llum, instruments, partitures, etc.), vestuari, publicitat, reparacions, lloguer de vehicles, material informàtic i d'oficina i, en general, tot allò que està relacionat amb la vostra feina de músic.

ACTUACIONS A L'ESTRANGER

Els músics que aneu a treballar a l'estranger heu de facilitar les dades, com a mínim una setmana abans de l'actuació. Això ens permetrà tramitar l'imprès E-101 per convalidar la Seguretat Social espanyola amb la del país on aneu.

Necessitem saber:

- data o dates exactes de l'actuació
- nom de la sala, teatre, auditori, etc.
- adreça exacte: poble o ciutat, codi postal, carrer, plaça, avinguda, etc. i número.

ELS ESTRANGERS QUE PASSEN DE NIE A NIF

Els estrangers amb residència a Espanya teniu un NIE (número d'identificació estrangers). Quan obtingueu el NIF (número d'identificació fiscal), cal que ho comuniqueu a la Seguretat Social i també a MusiCat. En cas contrari, MusiCat no pot tramitar les altes perquè es produeix un error en el sistema informàtic.

CERTIFICATS DE RENDA I DIETES 2008

Aquests dies rebreu per correu postal al vostre domicili els següents documents:

- Dietes 2008, que ens heu de retornar signades.
- Certificat de Renda que necessiteu per fer la declaració del 2008.
- Nòmines 2008 (en cas que sigueu autònoms) en doble exemplar. Us n'heu de quedar una còpia i retornar-nos l'altra signada.

NECROLÒGICA

Ens ha deixat Jordi Rigau

En Jordi Rigau i Costa va néixer l'11 de febrer de 1953 a Cassà de la Selva. Va cursar estudis de solfeig i piano al Conservatori del Liceu i va estudiar la carrera de clarinet i saxòfon al Conservatori Superior de Música de Barcelona. Durant aquest període, va participar en algunes formacions promogudes pel mestre Adolfo Ventas, especialment quartets de saxòfon i música de cambra.

La seva passió pels instruments de vent el va portar a cursar estudis de flauta amb el mestre Brotons, flautista de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.

En l'àmbit professional, Jordi Rigau va formar part de diferents cobles-orquestres com la Costa Brava, la Caravana o Montgrins.

En el moment de la seva mort era professor de clarinet i saxòfon al Conservatori Isaac Albéniz i a l'Escola Municipal de Música de Girona.

Descansi en pau.

THE GRUIXUT'S versus THE ROCK'N'ROLL BROTHERS Normalitzant el rock'n'roll a base de teràpia gruixuda

The Gruixut's són els palafrugellencs Carles Sendra (veu i guitarra), Jordi Anticó (veu i guitarra), Adrià Castells (baix), el bisbalenc Toni Molina (bateria) i el guitarra de Verges, Javi Martín. Aquesta banda de rock empordanesa, que va guanyar la setena edició del concurs de maquetes Sona9, té un alter ego: **The Rock'n'roll Brothers** que toca versions de temes mite del rock'n'roll.

The Gruixut's s'han proposat normalitzar el rock'n'roll. Per aconseguir-ho han inventat una filosofia, el "gruixudisme", explicada en un manifest que es pot llegir a la seva pàgina www.thegruixuts.com. Segons diuen, el "gruixudisme" és una manera de viure i d'entendre la vida. Reivindiquen la festa i el passar-s'ho bé. Reivindiquen el rock'n'roll en català. **The Rock'n'roll Brothers** són els elegits per difondre el "gruixudisme". **The Gruixut's** és l'evolució natural de **The Rock'n'roll Brothers** cap a una normalització

lingüística del grup. El seu objectiu és fer el més pur rock'n'roll en català, és a dir, **rock'n'roll**

gruixut-empordanenc. El seu crit de guerra: *Normalitzem el rock'n'roll, germans!!!*

Abans de guanyar el Sona9, **The Gruixut's** van guanyar el Concurs de Cançó de Salitja amb "Punt Diari", una cançó premonitòria on declaraven que volien sortir al Punt Diari, guanyar el Sona9 i ser portada de l'Enderrock. Doncs aquests nois deuen ser uns visionaris, perquè tot s'ha complert. El gruixudisme ha envaït els escenaris de Catalunya: han passat pel Razmatazz, la sala Bikini, el Senglar Rock, la Mirona de Salt, la Clap de Mataró, les fires de Girona, de Figueres, el Mercat de Música Viva de Vic... Ara surten per primer cop de Catalunya per anar a actuar a València.

The Gruixut's acaben de treure al mercat el seu primer disc: **"Normalitzem el rock'n'roll"**, enregistrat als estudis Musiclan d'Avinyonet de Puigventós i als estudis SoundClub de Salt, sota la producció de Lluís Costa.

Parlem amb Toni Molina, bateria del grup:

De qui són les idees? Qui compona les cançons?

TM Les idees són col·lectives. Ens coneixem des de fa molt de temps (a l'Empordà ens coneixem tots). Nosaltres no només toquem junts, també sortim de festa junts i som amics, estem molt compenetrats. Des de que vam formar l'altra banda, els

Rock'n'roll Brothers, hem tingut ocasió de compartir moltes coses. Al principi cadascú tenia els seus propis projectes i ens trobàvem quan podíem. Poc a poc va anar surgint el feeling i l'energia favorable per realitzar la fusió amb fluïdesa i ajuntar-nos en un projecte comú. Ara ens hem organitzat de manera que cadascú de nosaltres té una tasca dins del grup. Som una combinació de cinc persones, però cadascú té el seu rotllo personal.

Continueu amb The Rock'n'Roll Brothers?

TM Sí, sí... The Rock'n'roll Brothers és una banda de versions del rock'n'roll més clàssic, dels anys 50 i 60. Som els mateixos components de The Gruixut's i fem un repertori que recull els temes més enèrgics de mites del rock'n'roll com ara Chuck Berry, Jerry Lee Lewis, Little Richard, The Sonics, etc. alternant amb alguns temes de bandes de rock d'èpoques posteriors com The Who o Ramones, amb un aire més punk. Però ara no fem gaire coses perquè no tenim temps. En aquests moments The Gruixut's tira més.

Quins són els ingredients principals del "gruixudisme"? Una forma de

vida més enllà de les Gavarres? Un moviment socio-intel·lectual?

TM Podríem dir que el "gruixudisme" és una manera d'entendre la vida que es basa en reivindicar la festa, el rock'n'roll i el passar-s'ho bé... en català.

D'on va sortir la idea de "normalitzar el rock'n'roll"?

TM Després del darrer concert que es va fer al Palau Sant Jordi al juny de 1991 amb Els Pets, Sau, Sangtraït i Sopa de Cabra, hi va haver un buit en el rock català. Va ser com un punt i final: Sau ja no hi és, Sangtraït tampoc, Sopa s'han desfet... Només queden Els Pets. Nosaltres vam pensar que podíem aportar el nostre gra de sorra.

Això vol dir que us considereu hereus del rock català?

TM Nosaltres hem begut de bandes del rock'n'roll clàssic dels anys 50-60. Pel que fa als grups d'aquí, ens vincularíem als primers discos de Els Pets, que eren més rockeros. És per aquest motiu que vam fer una sèrie de concerts amb ells. Ens volien conèixer perquè tenim aquesta essència que ells tenien al principi. Ara volen fer una gira recuperant les

cançons que feien quan van començar i nosaltres mirarem d'entrar-hi mitjançant un pack que ha preparat RGB.

Vau començar guanyant el 29è Concurs de Cançó de Salitja amb la cançó "Punt Diari" i l'Ajuntament de Palafrugell us va entregar una placa commemorativa en reconeixement a la tasca de promoció del rock català. Heu rebut algun tipus de subvenció?

TM (Esclata a riure). Ja pots comptar! El rock a Catalunya ha passat a un segon pla; ara el pop està més ben vist i fins i tot els dj's de sales són molt més importants. El que passa és que el pop no funciona tan bé en directe: el rock és més per festa. Per la gent que fa pop el més important són les cançons; per nosaltres és l'actitud, la potència en el directe.

Així doncs, el directe és el vostre punt fort?

TM I tant! Nosaltres parlem de coses quotidianes, del carrer. Reivindiquem la festa i les ganes de passar-ho bé i, en aquest sentit, connectem molt bé amb el públic. Una altra cosa són els mitjans... Potser som massa gruixuts per als barcelonins, però nosaltres sabem quin és el nostre lloc i això ens dona molta tranquil·litat

Us va sorprendre guanyar el Sona9 ?

TM Sí. Tothom es pensava que guanyaria Manel perquè és un grup de Barcelona que, com s'ha vist després, ha connectat molt bé tant amb el públic com amb els mitjans de comunicació. Però es veu que el nostre directe els va agradar, tot i ser empordanesos. Nosaltres vam tenir el nostre moment, vam sortir a la portada de l'Enderrock (el mes d'agost, no et pensis), ens van fer entrevistes i vam tenir l'oportunitat d'actuar a tot Catalunya i d'enregistrar un disc. Ara és Manel qui talla el bacallà. El públic barceloní necessita nous grups continuament. A més, el rock'n'roll a Barcelona no està massa ben vist... La veritat és que ens esperàvem una mica més.

Com va anar l'enregistrament del disc? Qui l'ha editat?

TM Al principi vam pensar d'editar-lo pel nostre compte. Aleshores en Xevi Fortuny se'n va enterar i ens va dir: "jo us vull ajudar". Va crear el segell RGB amb nosaltres i amb altres grups. A ell li agrada molt el rock i això va fer que la relació fos molt de tu a tu, molt fluida. Per raons tècniques, de temps i de pressupost, la gravació de l'àlbum s'ha dut a terme entre els estudis Musiclan d'Avinyonet de Puigventós i els estudis Soundclub de Salt, sota la producció del nostre amic Lluís Costa (Barri Baix, Kitsch o Adrià Puntí). A Musiclan vam fer els temes tocant tots junts, en directe, que és com ens agrada treballar; van ser tres dies molt intensos i ben aprofitats. Després vam continuar als estudis Soundclub on vam gravar guitarres, veus, percussions i vam comptar amb col·laboracions destacades com la de Cesc Freixas, Jaume Pla (Mazoni), Pau Guillaumet (Guillamino) o German Vilella (bateria de Los Rodríguez), tots ells gruixuts i amics. Estem contents del resultat.

De qui ha estat la idea del disseny de la caràtula? Són "marcianos" els que

fan rock'n'roll a Catalunya?

TM Doncs potser sí, una mica. Ens hem inventat una història per cada personatge amb els referents que tenim de fa temps. Les caricatures són de Paco Cabero. El disseny és d'en Jordi Roca i està inspirat en els còmics dels anys 50, cosa que correspon a la nostra filosofia gruixuda. També el videoclip "Volem Festa". De totes maneres, ara anem per aquí, però potser en el proper disc canviem. Jo ja veig un segon disc a final d'any.

Això vol dir que seguiu composant temes?

TM Quan vam fer el primer disc teníem deu temes de la maqueta. Ens vam tancar dos mesos a treballar a l'estudi i d'aquí van sortir vint-i-tres temes. En vam haver de triar quinze – que al final han estat tretze – Ara ja tenim material per un segon disc. El que passa és que a l'estiu toquem molt i no tenim massa temps per dedicar-hi.

Us considereu músics professionals?

TM A tu que et sembla? A Catalunya no hi ha un circuit de sales que programin cada dia i que permetin a una banda com la nostra guanyar-se la vida tocant –encara que només sigui

per menjar i dormir – com passa a EEUU. Els propietaris de les sales han de superar un munt d'obstacles: papers, permisos, queixes dels veïns... tot són traves i els locals no poden assumir-ho. La gent que vol muntar coses ho té molt difícil. Al nostre país no hi ha una estructura ni mitjans que permetin viure de la música. El que s'ha de fer és col·laborar amb diferents bandes i compositors. Jo ho faig amb Mazoni, Miquel Abras, Guillamino, tinc un grup acústic... En fi, es fa el que es pot.

Mazoni, Sanjosex, Miquel Abras, The Gruixut's... Què es cou a La Bisbal?

TM A La Bisbal sempre hi ha hagut molts artistes, segurament perquè no hi ha res més a fer (riu). Hem tingut la gran sort de comptar amb molt bons compositors i tenir bons referents. A més, entre els músics de La Bisbal hi ha una gran varietat d'estils, són molt diferents entre ells. També hi ha una sana competència: quan un grup veu que als altres els va bé, que han tret un bon disc, això crea un incentiu per fer-ho millor. Ara ja comença a pujar una altra generació de músics que tenen al voltant de vint anys. També és molt important la feina que ha fet

la discogràfica Bankrobber.

Com veus el futur del rock català?

TM Jo confio que segueixin sortint artistes. De fet, n'hi ha, però no tenen recolzament. Han de trobar el seu lloc. Cal moure's per buscar-se les garrofes i això té l'avantatge que t'incentiva molt.

I a la resta de l'estat, creus que la situació del rock és millor?

TM Ho ignoro. Vam estar tocant per Palencia, Salamanca i Madrid amb The Rock'n'roll Brothers i va anar molt bé. La setmana que ve anem a València amb The Gruixut's i és tot un

interrogant, perquè no tenim cap connexió amb els músics valencians tot i ser d'aquí al costat. L'únic referent que tenim és Obrint Pas. Espero tenir l'ocasió de parlar amb músics d'allà.

Us considereu uns romàntics del rock'n'roll?

TM Ens agrada molt el rock'n'roll i hi posem molta passió, però tampoc ens ho agafem massa a pit... Ja saps: filosofia gruixuda.

Lluïsa Massó